

Zoals in Jezus moet in de zielen ook alles zwijgen.

Deze ochtend liet mijn lieve Jezus zich zien onder een storm van slagen.
Met zijn zachte blik keek Hij mij aan en vroeg om hulp en toevlucht.
Ik vloog op Hem af om Hem te onttrekken aan die slagen en om Hem in mijn hart te sluiten.

Jezus zei mij:

*“Mijn dochter,
mijn Mensheid zweeg onder de slagen van de geselen.
Niet enkel de mond zweeg, maar ook alles in Mij zweeg.
De waardering, de heerlijkheid, de macht, de eer zwegen.*

Maar in een stille en welsprekende taal spraken
- mijn Geduld, mijn Vernedering, mijn Wonden, mijn Bloed
- de vernietiging van mijn Wezen, bijna tot in het stof.
En mijn vurige Liefde voor de redding van de zielen gaf een echo aan al mijn Pijnen.

Hier mijn dochter, vind je het ware beeld van de liefhebbende zielen.
Alles moet zwijgen in hen en rondom hen:
- waardering, eer, genoegens, aanzien, grootheid, wil, schepselen.

En als de ziel deze dingen zou hebben, dan moet zij
- als doof zijn en
- alsof zij niets zou zien.
En mijn Geduld, mijn Eer, mijn Waardering, mijn Lijden,
- moeten in haar binnenste leven.

En alles wat zij doet, denkt en bemint zal niets anders zijn dan Liefde,
- die één echo zal zijn met de Mijne
- die Mij zielen zal vragen.

Mijn Liefde voor de zielen is groot!

En aangezien Ik wil dat allen gered worden, ga Ik opzoek naar zielen,
- die Mij beminnen
- die gegrepen zijn door dezelfde waanzin van Mijn Liefde,
en die Mij om zielen vragen.

Maar ach, hoe weinig luisteren naar Mij!”